



ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΛΥΣΗ

ΚΥΡΙΑΚΟΣ ΒΕΛΟΠΟΥΛΟΣ

Αθήνα, 26-7-2023

ΠΡΟΤΑΣΗ ΝΟΜΟΥ

«Εφαρμοστικός νόμος του Συντάγματος για την κατάθεση προτάσεων νόμων από Έλληνες πολίτες στην Επικράτεια και στο εξωτερικό»

ΑΙΤΙΟΛΟΓΙΚΗ ΕΚΘΕΣΗ

Σύμφωνα με την παράγραφο 6 του άρθρου 73 του Συντάγματος «Με υπογραφή πεντακοσίων χιλιάδων πολιτών που έχουν δικαίωμα ψήφου, μπορούν να κατατίθενται έως δύο ανά κοινοβουλευτική περίοδο προτάσεις νόμων στη Βουλή, οι οποίες με απόφαση του Προέδρου της παραπέμπονται στην οικεία κοινοβουλευτική επιτροπή προς επεξεργασία και εν συνεχεία εισάγονται υποχρεωτικά προς συζήτηση και ψήφιση στην Ολομέλεια του Σώματος. Οι προτάσεις νόμων του προηγούμενου εδαφίου δεν μπορεί να αφορούν θέματα δημοσιονομικά, εξωτερικής πολιτικής και εθνικής άμυνας. Νόμος ορίζει τους όρους και τις προϋποθέσεις εφαρμογής της παρούσας παραγράφου.».

Η ανωτέρω διάταξη εισήχθη με την τελευταία αναθεώρηση του Συντάγματος που δημοσιεύθηκε στο ΦΕΚ Α' 211/24-12-2019. Με αυτή δίνεται το δικαίωμα σε πεντακόσιες χιλιάδες πολίτες να υπογράψουν πρόταση νόμου, που δυστυχώς όμως δεν θα αφορά τα πιο ζωτικά ζητήματα, που ενδιαφέρουν ζωηρά μια κοινωνία, δηλαδή, θέματα δημοσιονομικά, εξωτερικής πολιτικής και εθνικής άμυνας, αλλά θέματα μικρότερης σημασίας. Και μάλιστα οι πολίτες περιορίζονται σε δύο μόνο προτάσεις νόμων σε κάθε κοινοβουλευτική περίοδο (δηλαδή σε τέσσερα χρόνια), όταν ένας

απλός βουλευτής που εκλέχθηκε π.χ. με 1.200 ψήφους, μπορεί να κάνει απεριόριστες προτάσεις νόμων.

Από το ένα μέρος, έχουμε μια υπερεκτίμηση του αντιπροσώπου - βουλευτή και από την άλλη μια εκκωφαντική υποεκτίμηση του εκλογικού σώματος. Για να καταφανεί το μέγεθος της υποτίμησης του λαού, μέσω αυτής της διαδικασίας, αρκεί να αναφερθεί ότι στην Ιταλία των εξήντα εκατομμυρίων, αρκούν 50.000 υπογραφές για την κατάθεση πρότασης νόμου, ενώ με 500.000 υπογραφές προκηρύσσεται δημοψήφισμα. Συγκρίνοντας τους πληθυσμούς Ιταλίας και Ελλάδας, θα έπρεπε εδώ να αρκούν 8.333 υπογραφές Ελλήνων πολιτών για την κατάθεση πρότασης νόμου. Ένα άλλο παράδειγμα είναι η Ρουμανία των δέκα εννέα εκατομμυρίων κατοίκων, όπου με 500.000 υπογραφές τίθεται σε διαδικασία αναθεώρηση του Συντάγματος. Τα παραδείγματα είναι τόσο πολλά, σε ολόκληρο τον κόσμο, που δυστυχώς, φέρνουν την Ελλάδα πολύ πίσω σε θέματα δημοκρατίας και συμμετοχής των πολιτών στα κέντρα λήψης αποφάσεων.

Παρά το γεγονός, ότι απαιτούνται 500.000 υπογραφές Ελλήνων, για μια απλή πρόταση νόμου, κάτι που φαντάζει σχεδόν ακατόρθωτο να πραγματοποιηθεί, εντούτοις και πάλι η κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας, δεν έχει φέρει ακόμα μέχρι σήμερα, αν και έχουν παρέλθει τέσσερα χρόνια, τον εφαρμοστικό νόμο που απαιτεί το τελευταίο εδάφιο της παραγράφου 6 του άρθρου 73 του Συντάγματος.

Η ανωτέρω συνταγματική διάταξη απαιτεί, όπως είδαμε, για την υποβαλλόμενη πρόταση νόμου, υπογραφή πεντακοσίων χιλιάδων πολιτών που έχουν δικαίωμα ψήφου. Δεν ορίζει όμως και το είδος αυτής της υπογραφής. Δηλαδή αν αυτή θα είναι χειρόγραφη σε έγγραφο ή χειρόγραφη σε ηλεκτρονικό μέσο ή ψηφιακή υπογραφή ή υπογραφή με ισοδύναμης αξίας δήλωση αποδοχής της πρότασης νόμου σε ψηφιακή πλατφόρμα. Όλα αυτά αφήνονται να ρυθμιστούν από τον κοινό νομοθέτη, με τον προβλεπόμενο εφαρμοστικό νόμο.

Επομένως, όλοι οι τύποι των υπογραφών είναι δυνατοί και αποδεκτοί, ειδικά στη σημερινή ψηφιακή εποχή. Ο φορέας ή οι πολίτες που θα διαμορφώσουν την πρόταση νόμου, θα αναλάβουν προφανώς και το έργο της συγκέντρωσης υπογραφών, είτε μέσω της συγκέντρωσης χειρόγραφων υπογραφών σε χαρτί, είτε μέσω

κάποιας ψηφιακής πλατφόρμας όπου θα δηλώνεται η προτίμηση του πολίτη, επί της συγκεκριμένης προτάσεως νόμου και αυτή η δήλωση θα γίνεται με τη χρήση κωδικών ισοδύναμων, αν όχι και πολύ πιο ισχυρών, από την χειρόγραφη υπογραφή σε μία λίστα υπογραφών, η ο οποία μπορεί να αμφισβητηθεί και να υπάρξει μακροχρόνια δικαστική εμπλοκή. Οι κωδικοί αυτοί μπορούν να είναι οι κωδικοί του taxis σε συνδυασμό με τον εκλογικό αριθμό κάθε πολίτη, με τον αριθμό του δελτίου αστυνομικής ταυτότητας κ.λ.π.

Η Πολιτεία, η οποία και θέσπισε την ανωτέρω διάταξη του Συντάγματος, έχει υποχρέωση εδώ, να διευκολύνει τη συγκέντρωση των ψηφιακών υπογραφών των Ελλήνων πολιτών, στην Ελλάδα και στο εξωτερικό, μέσω μιας ηλεκτρονικής πύλης, την οποία η ίδια θα κατασκευάσει και θα διαθέτει στην κοινωνία προς αξιοποίηση της ανωτέρω συνταγματικής διάταξης και τη διευκόλυνση της συμμετοχής των πολιτών, στη λήψη των αποφάσεων. Αν το πείραμα αυτό επιτύχει, τότε μπορεί άνετα να επεκταθεί σε διάφορους τομείς δημοκρατικής λήψης αποφάσεων. Φτάνει φυσικά να το θέλει το πολιτικό σύστημα. Και η παρούσα πρόταση νόμου, προσπαθεί να προκαλέσει μια δημοκρατική ρωγμή, στο κέλυφος του συστήματος, ώστε να εισρεύσει η λαϊκή βούληση μέσα στο πολιτικό σύστημα.

ΟΙ ΠΡΟΤΕΙΝΟΝΤΕΣ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ

ΒΕΛΟΠΟΥΛΟΣ ΚΥΡΙΑΚΟΣ



ΒΙΛΙΑΡΔΟΣ ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ



ΧΗΤΑΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ



ΜΠΟΥΜΠΑΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ



ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ ΜΑΡΙΑ



ΑΣΗΜΑΚΟΠΟΥΛΟΥ ΣΟΦΙΑ - ΧΑΪΔΩ

ΓΡΑΜΜΕΝΟΣ ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ

ΚΟΤΙΔΗΣ ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ

ΚΟΥΠΕΛΟΓΛΟΥ ΣΥΜΕΩΝ

ΠΑΠΑΔΑΚΗΣ ΠΑΡΑΣΧΟΣ

ΣΑΡΑΚΗΣ ΠΑΥΛΟΣ

ΦΩΤΟΠΟΥΛΟΣ ΣΤΥΛΙΑΝΟΣ